

[Aksel Larsen.]

Der bliver sagt, at man skal holde Religion for sig og Politik for sig. Ja, det synes jeg jo, man skulde sige til de Præster, der bruger deres Autoritet som Præster til at rejse Landet rundt og agitere for, at den Lære, de staar og docerer fra Prædikestolen om Søndagen, skal overtrædes, men den Slags ulogiske Elementer er der vel ikke ret meget Udkomme med.

Nej, der findes ikke nogen saglig Baggrund for den Forespørgsel, der er stillet her. Der findes ikke nogen saglig Begrundelse for de Krav, der rejses om en strengere Straffelovgivning. Det er blot Reaktionen, der stadig mere kynisk forsøger at hæve Hovedet og vinde Indpås herhjemme, og det skal vi i hvert Fald gøre vort til at rejse en saa kraftig Folkestemning imod som vel muligt.

Kristen Amby: Jeg skal forsøge at afholde mig fra at komme ind paa det Punkt, som er opført paa næste Punkt paa Dagsordenen, baade Spørgsmaalet til Indenrigsministeren angaaende Begrebet Folkeafstemning og selve Spørgsmaalet om Dødsstraffen, men der var i den sidste ærede Talers Bemærkninger saa klare Udtalelser for en bestemt Indstilling over for menneskelige Handlinger, saa det forekommer mig, at nu kommer det sammen, der skal sammen, og saa kan vi jo se, om der ikke ogsaa er to vidt forskellige, principielt modsatte Betragtninger over for Begrebet Skyld og Straf, som ogsaa deler i denne Sal som det deler Befolkningen.

Det ærede Medlem sagde — og jeg maa takke ham, fordi han sagde det klart, som andre har sagt stammende og uklart, og som moderne Kriminalister ikke rigtig tør sige, men mener —, han sagde: Samfundet avler af sig selv Forbrydelsen! Den etiske Grundbetragtning, han gaar ud fra, er denne, at Forbrydelsen har intet med Menneskets Vilje eller Karakter at gøre; det er Samfundet, der *af sig selv* avler den. For det ærede Medlem Hr. Bomholt er Sagen dog ikke *saa* simpel, for ham er den endnu et Problem, Problemet om Forholdet mellem Milieu og Karakter: hvor meget skyldes Karakteren? — og saa kan man jo ogsaa spørge: hvor meget af Karakteren skyldes saa et Menneskes egen Vilje, og hvor meget skyldes Samfundet? Men dér stilles det dog op som et Problem: Det interessante var derimod, at for Retsforbundets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Axel Dam, stillede Sagen sig akkurat som for det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen

(Afbrydelse af Jønson). Ja, det var rigtigt, siger det ærede Medlem Hr. Jønson. Det glæder mig at høre det bekræftet, at hvad jeg her siger, er ogsaa, hvad det ærede Medlem og mange af hans mener, og som altsaa nu er trængt frem hos Retsforbundet, at et Menneske i Virkeligheden ingen Skyld har for sine Handlinger, Begrebet Forbrydelse er et Spørgsmaal om Samfundets Indretning. Jeg indrømmer, at har man den Mening, paavirker det naturligvis ogsaa de Begreber, man saa i Almindelighed danner sig angaaende Foranstaltninger til Forebyggelse af visse Handlinger, det er klart, men at identificere den Mening med Kristentro, det er i Virkeligheden en Perversitet, al den Stund — hvor mange forskellige Meninger der saa end kan være Kirkeafdelinger og Kristne imellem — der dog ingen Steder endnu, mig bekendt, er fundet Kristne, der hævder, at et Menneske ikke selv er Skyld i sine egne Handlinger. At vi er forpligtede til over for andre Menneskers Handlinger at finde alt, hvad der tjener til deres Undskyldning, er noget helt andet, men principielt gaar enhver Form for Kristentro ud fra, at et Menneske er Skyld i sine egne Handlinger, og at det derfor i alt Fald ikke kan beklage sig, om der er visse Følger, der rammer dets Handlinger. Enten det saa er den ene eller den anden, der bruger religiøse Argumenter — hvad jeg aldrig har gjort i den Debat, jeg har været inde i ude i Landet, baade i Pressen og paa anden Vis —, bør de i alt Fald bruge dem til Bunds.

Jeg skal ikke, som jeg allerede har sagt, komme ind paa det, der rettelig bør debatteres, naar næste Sag paa Dagsordenen engang kommer til Behandling — hvornaar ved vi ikke endnu —, men jeg vil sige, at man har ingen Ret til at stille sig farisæisk og selvretfærdigt op over for det, man siger er kun en Stemning, oppisket af nogle Agitatorer i Befolkningen, af nogle Aviser: Hvorfor er nu det, som Befolkningen umiddelbart giver Udtryk for, pludselig kun en Stemning? I alle andre Sager er det jo Folkets hellige Vilje; der kommer til Udtryk; dér er det den sunde Folkebevidsthed, der reagerer med retfærdig og velforstaelig Harme, nu derimod er det kun en Stemning, som vi skal gøre alt muligt for at holde nede, som det ærede Medlem Hr. Bomholt sagde. Jeg er enig i, at man skal være saa kølig og lidenskabsløs over for disse Forhold som vel muligt, men det forekommer mig rigtig nok, at Fanatismen og Lidenskabeligheden er paa deres Side, som her ikke vil forstaa, hvad det er Folket mener, og som bare viser